

Anssi Kela, Rouva Ruusunen

Anssi Kela
Miscellaneous

Rouva Ruusunen

Katselen kattoon, ni kuuntelen.
Taas Rouva Ruusunen, selloaan soittaa.
Tunnen tn biisin, oon kuullut ennenkin.
Siihen on sanatkin joita m en muista.
Hn ylkertaan, muutti asumaan.
Jlkeen sen Jokimaan, joka joutui linnaan.

Katselen kattoon, soittoaan kuuntelen.
Ja kuvittelen sen, mit sill on plln.
Se on hieno nainen, Rouva Ruusunen.
Rauhaa saa m en, hnt vain mietin.

Kerran me mentiin, hissill kahdestaan.
Sill muovikasseissaan, voita ja piim.
Ja m niin tahdoin, tunteenu tunnustaa.
Mut suustain tuli vaan, ett onks sulla kelloo?

Ja kusipinen, on pieni ij sen.
Herra Ruusunen, se pikku Hitler.
Sellainen nainen, ansaitis parempaa.
Antaisin mit vaan, sellainen nainen.

Mut viel t muuttuu.
Ensiksi tietenkin, tynnn sen Hitlerin, jtekuiluun
Ja Rouva R:n, sen m vien eteln.
johonkin Impimn, en sst missn.

Mut ne sen kersat, ne saa jd pakkaseen.
Ne seiiniin piirtelee, ja kusee hissiin.